

deelt de timmerman Hoornweg mede, dat hij van den maker van het orgel had vernomen, dat deze voornemens was het gansche lijstwerk dat nù voor den toren stond, weg te breken, en vestigde hij er de aandacht op dat het alle ingezetenen ten hoogste zou smarten, indien „een stuk daarvan voor honderd jaren de kerk boven al zijn bureu heeft uitgemunt” zou worden gesloopt. Niettegenstaande er dus blijkbaar nog ingezetenen waren, welke het verdwijnen van een dergelijk veelkleurig pronkstuk als een gemis aanvoelden, schijnt het kerkbestuur, te recht, de afbraak te hebben doorgezet.

Boven den hoofdingang, kenbaar aan het in gulden letters geschreven woord „Kerckekamer”, hangt een houten wandbord, waarop de namen der onderscheidene predikanten¹⁾ in den loop der eeuwen zijn bijgeschilderd met het onderschrift: „Gedenck Uwer voorgangeren die U het woord Gods gesproken hebben. De Sendbrief Pauli aen de Hebreënen Cap x iij vers vii”

Hollander.

Rechts van deze naamlijst onderscheidt men een gedicht van Kindt van den volgende inhoud:

Kom onderhoud 't geen is gebouwd
Gods naam ter eere;
Schenk zilver, goud, aan die betrouwd
Zijn 't Huis des Heeren.
God zal gemeen, aan groot en klein
Dan zegen geven,
Op weide en veen, waarvan alleen
Wij moeten leven

Kindt.

Naar mij ter oore kwam, schijnen velen, ondanks de signature „Kindt”, bovengenoemden Hollander als vervaardiger van het opschrift van het gedicht aan te wijzen. Kindt zou dan de dichter moeten zijn. Bij de kerkerekeningen van het begin der 18de eeuw komen echter enkele stukken voor van den schoolmeester Kindt, die met zulk een keurige en

1) Achter dit artikel overgenomen.